

Violino Primo.

Зимна прѣмѣна.

(Картинка)

Въ хубава, бѣла прѣмѣна, катъ булка млада за-
смѣна, земята вечъ се облѣче.

Кичести, бѣли цвѣтове, снѣжни и чудни гроздове,
висятъ отъ тънки клонове.

Сребърно було обвива на нашата рѣка пѣн-
лива снагичата ѝ игрива.

Звѣздички ситни незнайни, цвѣтенца пѣстри-
омайни на прозорцитѣ порасили!

Ржка магьосна, вълшебна рисувала е нощеска
по гладки стѣкли прозорни.

Отъ стрѣхи и отъ комини, спускатъ се ледни
кандила и снѣжни бѣли завѣси съ сѣрмени чудни
труфила...

Земята ѝ бѣла хубава, земята ѝ булка гиздава!

Въ прѣмѣна тънка сребистра, вѣвъ бѣла риза
най-чиста облѣкла се е земята, за да подмами дѣцата.

Какво сторила мързеливата снѣжинка.

Съвсѣмъ на върха на най-високата планина
лежели много, много малки снѣжинки, тъй че пла-
нината изглеждаше цѣла бѣла. Едва прѣди нѣколко
дена тѣ били паднали отъ небето, като хвъркали и